

WEEK 51

Weekoverweging

**Kerstgeloof
is geloof in de
goddelijkheid
van de mens**

Uit God geboren

Je hebt groot gelijk
als je niet gelooft,
dat Jezus is voortgekomen
uit geestelijk zaad.
Waarom zo moeilijk
als het makkelijk kan!
Jezus zou dus geen trekken
kunnen hebben van Jozef
en alleen hebben geleden
op Maria - of op God.

Was het zaad van de man,
het levenscheppende
lieve zaad van Jozef
niet raszuiver genoeg
om een kind te verwekken,
dat op God lijkt?
Was de schoot van de vrouw -
als een verzegelde bron
aan spel en lust ontheven -
was Maria alleen genoeg?

En is de lustbeleving
van ouders in gemeenschap
niet een kostbare erfenis:
met God lichamenlijk te zijn?
De schepping is met zichzelf
in tweestrijd en worstelt
om de oervijandigheid van
lichaam en geest te overwinnen.
Zou God het pleit beslechten
door het lichaam te weerstaan?

De ongelovige

Gezegend is de aardse bestaanwijze van de mens:
dat hij mag leven met en zonder God.

De mens die gelooft is niet meer dan de mens die niet gelooft, niet meer mens dan wie niet gelooft.
God houdt van het blindelings geloven van de ongelovige.
Geloven en niet geloven zijn beiden adequate antwoorden op de wijze waarop God van mensen houdt.

De uit liefde zichzelf verbergende werkelijkheid van God leidt zowel tot een hartstochtelijk zoeken naar de verborgen God als tot een hartstochtelijk opgaan in de schepping, alsof er geen God bestaat.
Zo kan de mens 'als een god op aarde leven'.

Wie niet gelooft, kan -zonder het te weten- evenveel liefde en aanbiddende aandacht aan God geven als wie wel gelooft: in de zorg voor zieken en bejaarden, in de strijd en solidariteit met de armen van de wereld, in de gedeelde lichaamsvreugde en het feest der zinnen.

En zij, die ijveren voor het behoud van deze aarde, zijn Gods lievelingen. Wie in kunst en wetenschap, in techniek en ontwikkeling het evolutiegebeuren van de schepping nastreven zijn Gods scheppende vrienden en vriendinnen. Zij zijn als God op aarde.

Mensen spelen het spel zonder grenzen,
zij die in sport en spel, in muziek en zang
de schoonheid zoeken en de vreugde.
En waar de vreugde is, volgt de dans
en de extase van lichamen en zielen.

Mensen zijn Gods speelgenoten, mensen
en dieren spelen het liefdesspel van God.
Mensen vertoeven in de bruidsliefde met God
als zij voelen dat God genot is en genot God,
zij die leven van liefde leven en geven.

Daar is God - dat is God, aards en hemels nabij.
Wie dit eenmaal gaat beseffen, zal vroeg of laat
van God gaan houden en God benoemen.
Wie dit nooit beseft, leeft God, toch
naamloos, woordeloos, zonder te geloven.

God is een en al mysterie - wijzelf zijn mysterie.
Toch is er in het diepste wezen van de mens:
het oerverlangen naar God, het eeuwigheidsvermoeden,
de niet te stillen honger naar kennis.
God heeft zijn wezen in ons neergelegd: de liefde.

En het is altijd de liefde die om liefde roept.
Alle kleine verlangens maken deel uit van het grote
verlangen naar vervulling in God. Zo is de mens.
Menzijn is hongeren, leven met kleine beetjes
verzadiging waarna de honger telkens weer opkomt.

Wij kunnen God niet kennen of begrijpen.
God is niet te zien - God laat zich niet zien.
Het verleden en de toekomst van God zijn geheim.
Ook het heden van God is een gesloten boek.

Maar toch schijnt er genoeg licht om te kunnen zien,
brandt er genoeg vuur om in liefde te ontvlammen,
klinkt er genoeg muziek om te kunnen zingen.
God bewoont het zijn - zijn leven is de liefde.

Wij weten niet en wij kunnen vrede hebben met niet weten. Wij kunnen onbeperkt leven in vermoedens en dromen. Aan ons is het gegeven te kunnen zoeken als we dat willen. Uit het leven zelf komen ervaringen die ons te boven gaan.

In het weefstel van onze ziel zijn er lichte verbindingen met het universele zijn, ingeboren eeuwigheidsverlangens. Hieruit kunnen zich gedachten ontwikkelen, die uitgroeien tot geloof en een allesoverstijgende liefde tot de Zijnde.

Als dan het wonderlijke bewustzijn gaat ontstaan van een wederkerigheid, die het hele zijn doorstroomt, is daar de eerste goddelijke omhelzing. God heeft lief! En dan groei je langzaam naar gemeenschap toe.

Een heel eigen vreugde vult dan een onbewuste leegte.
Een nieuw licht schijnt dan op de dingen.
De grenzen van je waarneming schuiven verder op.

En plotseling is daar dan die zachtheid, die je tegen
hardheid bestand doet zijn - dat vertrouwen wanneer
alles je tegen zit - dat licht dat blijft schijnen
in het donker. Je bent als mens in je volle kracht.

En als dan de vernietigende ontleding van de dood
je alles uit handen dreigt te nemen, strek je je handen
uit naar God. God, de geliefde immers die je wacht!

Gezegend zijn wij, gelovigen en niet gelovigen,
want God heeft beiden even lief

Gebeds- verhoring

God verhoort
ons gebed niet
maar heeft -
in zijn alles
aan mensen
overdragende liefde -
het aan mensen gegeven
zichzelf te verhoren
'in zijn Naam'.

Zo verhoort God
ons gebed:
wij zelf
raken anderen
over tijd
en afstand heen
in liefde aan,
ook al voelen zij
zich niet aangeraakt.

Elkaar
met hart en ziel
kunnen aanraken
behoort tot de
fysieke mogelijkheden
van de liefhebbende
geest van de mens.
Zo gaat namelijk God
van mens tot mens.

Zo kunnen we
aan elkaar
licht en kracht
overdragen -
elkaar het beste
toebidden.
En zo horen
en verhoren we
elkaar.

Het geluk van God

God, U die
liefde bent,
U bent niet
voor uzelf
U leeft niet
voor uzelf
maar voor alles
waarop uw liefde
is gericht.

Het gaat niet om
uw eigen eer
niet om zelf
bemind te zijn
maar om hen
gelukkig te zien
die U liefhebt
mens en dier
en alwat is.

U verlangt ernaar
mij gelukkig te maken.
Mijn geluk is
uw geluk maar U
vraagt van mij wel
er met U zorg
voor te dragen
dat ieder ander
gelukkig wordt.